

РЕШЕНИЕ

№ 7731

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **7243** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], против Решение от 14.05.2012 г., постановено по НАХД № 19191/2011 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 103^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „ИТ” - С. Наказателно постановление № 22-2202199/25.07.2011 г., с което на дружеството - касатор, в качеството му на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 1 500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 КТ, за извършено нарушение по чл. 127, ал. 1, т. 4 от същия кодекс – неизпълнение на задължението да осигури на служителя С. С. Ш. нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като не му връчил длъжностна характеристика при сключване на трудовия договор.

Касаторът, с изложените в жалбата доводи дефинира решението на СРС като неправилно - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК. В съдебно заседание е представляван от юрисконсулт, който поддържа жалбата. Акцентира върху факта, че с влязло в законна сила на 26.04.2013 г. Решение от 10.04.2012 г. по гр. дело № 14962/2011 г. на СРС, Второ ГО, 64^{-ти} състав трудовият

договор между дружеството – работодател и С. Ш. е обявен за недействителен, поради което счита, че не е осъществен съставът на административното нарушение. Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е основателна, но по съображения, различни от изложените.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, преценявайки решението като правилно.

Приетата от въззивния съд фактическата обстановка е тази, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че на служителя не е била връчена длъжностна характеристика, при сключването на трудовия договор. Безспорен е и фактът, че с цитираното съдебно решение, което е влязло в сила след издаване на НП, процесният за случая трудов договор е бил признат за недействителен. Това обаче не е основание да бъде прието, че неизпълнението от страна на работодателя, на задължението му по чл. 127, ал. 1, т. 4 КТ не е следвало и не следва да бъде санкционирано. Работодателят е дължал изпълнение на задължението си по чл. 127, ал. 1, т. 4 КТ, към дата 02.12.2010 г., когато е бил сключен трудовият договор. По делото няма доказателства, че към онзи момент работодателят е знаел или е предполагал недобросъвестност на служителя, който е предлагал работната си сила за длъжността „юрисконсулт”, без да има нужната за това професионална правоспособност. Налице са обаче основания, като бъде отчетено и наличието на цитираното съдебно решение да бъде прието, че случаят е маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Към датата на постановяване на оспорваното Решение от 14.05.2012 г., по НАХД № 19191/2012 г., решението по гр. дело № 14962/2011 г. на СРС, Второ ГО, 64^{-ти} състав не е било влязло в сила. От мотивите на същото се установява, че Съдът е приел недобросъвестно поведение на С. С. Ш., който при постъпване на работа като юрисконсулт, не е притежавал изискуемата професионална правоспособност. Тази недобросъвестност в случая е определяща, за да бъде преценено като маловажно административното нарушение, което е допуснало дружеството – работодател [фирма]. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Когато Съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона (ТР № 1/12.12.2007 г. на ВКС, по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК). Въззивното решение, с което е потвърдено № 22-2202199/25.07.2011 г. подлежи на отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 14.05.2012 г., по НАХД № 19191/2011 г. на Софийския районен съд, НО, 103^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Дирекция „ИТ” - С. Наказателно постановление № 22-2202199/25.07.2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.